

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
DOBROGEANОрганъ на Българс
то малцинство отъ
Ромъния

Абонаментъ
За една година ..300 лей
За 6 месеца . . 160 „

Фидресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

ПОДНОВЕНАТА ФИРМА

Андрей Илиевъ-синове
и Руси Ст. Георгиевъ
ул. „Тутраканъ“ 33 — Силистра

сна въ продажба, при най-износни цени всички видове
МЕЛЪЗАРСКИ, ДЪРВОДЪЛСКИ, БОЯДЖИЙСКИ
термални и добре подбранъ стокъ отъ месингови артиколи
Боръ машини, наковални (Йорсови) духала (кюрюци)
ървокачествени плугове
ири, цинкайстъ — „Корона“, разни бей, най-доброка-
чествени четки, корниз, брызбизи отъ частъ месингъ,
ПРИМУСИ, машини за гладене, машини за
месо и всички части за тяхъ

За увѣрzenie посетете ни магазина

ST. H. SEPTVILLE
КОНДУКТОРЪ — АРХИТЕКТЪ
— Силистра —

изнайтъ отъ Академията по Архитектура и
Министерството на просвѣтата — Букурещъ

Изработва добросъвестно и при най-износни цени:
планове и дизайн за постройка, проектировки, прое-
бразования и пр. въ рамкитъ на закона за бла-
гоустройството.

Печатница „ИЗВОРЪ“

ОДАНЪ
АИЗНОСНА ЦЕНА

ра земя въ землището
Мансърково — шосето

и спазуменне при
Д. Кировъ ул. „Ни-
Балческу“ 18

— БАЗАРДЖИКЪ —

ро семейство

2 годишно момичен-
ека домашна работа

почитане селянце.

Крѣнга „14 — Базард.

давамъ

ачна машина

2 на 60 см. марка

дъ, съ два преждо-

ла, почти нова.

а при Тодоръ Хр.

аковъ — с. Кадиево.

ава се

една къща

стан съ самостояте-

Итапо-абисинианската война

Споредъ последнитъ съ-
общения, получени отъ и-
тапо-абисинианския фронтъ,
победата на италианцитъ
по всички линии е осигуре-
на, въпреки дързостната
съпротива на войнственитъ
етиопски племена.

Военнитъ действия, както
на северния, така и на юж-
ния фронтове, се развиватъ
съ ожесточение и съ голъ-
ми жертви за дветъ страни.
Трудно е да се проследи
развитieto на сраженията
въ отделнитъ боеви линии,
но ясно е, че тѣ продължа-
ватъ съ голъми кръвопро-
лития. И най-интересното
въ случая, което прави сил-
но впечатление е, че както
италианцитъ, така и абис-
инитъ оповестяватъ на
всеслушание жестокоститъ
и безчовѣчията, които се
вършатъ отъ дветъ непри-
ятелски страни.

Така, Италия е отправи-
ла едно изложение до ОН,

Невѣрни слухове

Силистра. Прокурорския пар-
кетъ, следъ шателенъ разпитъ
и подробно разследване на са-
мото мѣсто освободи арестува-
ния жителъ отъ с. Узункой, ду-
росторски окръгъ. Маринъ
Петровъ наклеветегъ, че е... вър-
шилъ нѣкаква про-изводителна
пропаганда.

Маринъ Петровъ е билъ ка-
ранъ пешкомъ отъ постъ на
постъ до Силистра.

Б. Р. Столичния ежедневникъ
„Универсулъ“ съобщилъ съ едни
букви на първа страница, че
„Маринъ Петровъ е билъ най-
опасния агентъ на българската
иридента отъ Нова Добруджа и
е билъ арестуванъ въ момента,
когато е утвърявалъ сѣселянитъ
си въ кафаното, че... българитъ
скоро ще дойдатъ“.

Въ сжщия брой бѣше писано,
че България трупала войски на
ромънската граница и правила
усилени маневри съ модерно о-
ръжие, доставено отъ Герма-
ния. Българската телеграфна а-
гения категорично опроверга
тия слухове.

въ което изтъква нечувани-
тъ варварства на абисини-
тѣ: тѣ се отнасяли много
жестокосъ пленицитъ. Следъ
както ги подхвърляли на не-
чувани мѣстения, избивали ги.

Сжщо така и абисинитъ.
Тѣ оповестяватъ, че итали-
янитъ разрушавали черве-
нитъ имъ кръстовете.

Всичко това говори, че
тамо войната е въ своя раз-
гаръ.

Въ Франция смутно

Отъ Парижъ съобщаватъ,
че г. Ерио е заявилъ на
м-ръ председателя г. Ла-
валь решението си да на-
пустне кабинета. Веднага
следъ това г. Ерио сеика
на събрание министритъ ра-
дикалъ социалисти, които
помоли да останатъ на пос-
товетъ си. Министритъ, оба-
че заявиха, че ще го пос-
ледватъ, подавайки си и тѣ
оставкитъ.

Малко безгрижие!

У насъ постоянно се пѣятъ
две банални пѣснички, отъ
които едната започва така:
„Като ми пѣешъ Пенкеле, кой
ли те слуша?“, а втората —
тъй: „Отечество любезно, кол-
ко харно си ти, ама“...

Първата — Пенкината, тя
нѣма край — се пѣе въ се-

лата. Втората се пѣе на три
гласа въ града, която шомъ
се стигне до „ама“, взема дру-
га мелодия — по настроение
и за това тя не е интересна.
А Пенкината — безкрайната
— все е на мода. Дори сега
по нея танцуватъ танго...

КАКВО СТАВА

въ Дуросторски окръгъ

Битиятъ виновенъ

Силистра. — На първия
день на Новата година въ
село Ходжакой една гру-
па отъ 30—60 души коло-
нисти — македонци, напа-
датъ хорото устроено отъ
мѣстнитъ жители и безъ
всѣка причина започватъ
да биятъ който имъ се из-
пречи предъ очитъ. Така
биватъ жестоко бити жите-
литъ Йорданъ Ивановъ, То-
доръ Яноловъ, Костадинъ
Димитровъ, Ив. Ивановъ,
К. Ивановъ, Йорданъ Или-
евъ и Добри Костадиновъ.
Побойницитъ, начело съ
Георги Тоша М. Фишеску,
Наки Чилифика, Кольо Лял-
чи, К. Тому, Г. Дузу, въо-
ръжени съ тояги не ща-
датъ дори женитъ, деца-
та и старцитъ.

Следъ малко се явява
шефа съ жандармитъ, но
вмѣсто да залови побойни-
цитъ, запозѣдва да аресту-
ватъ бититъ, а старшия ин-
структоръ Пони, подъ пре-
тескъ да разгони насъбра-
литъ се, набива Димитъръ
Кировъ.

Отдавна не бѣхме имали
такива случаи, но отъ ско-
ро време пакъ започнаха
побоищата. Безъ да комен-
тираме случката, обръщаме
вниманието на г-нъ комен-
данта на жандармерията и
на г-нъ префекта д-ръ Таш-
ку Пучеря, съ молба да на-
редятъ да се разследва слу-
чая.

150 нгр. злато!..

На 7 т. м. бѣха аресту-
вани колониститъ македон-
цитъ Тудоръ Костика, Сте-
ре Костика, Г. Муша и Та-
насе Бошкору отъ Бобукъ,
обвинени въ злоупотрѣбле-
ния, които отъ миналата е-
сень бѣха проглушили окръ-
жга, че намѣрили 100—150

нгр. злато и въведоха въ
зablуждение много наивни
хора, отъ които подъ раз-
ни предлози събрали нѣ-
колко стотинъ хиляди лей.
Главниятъ виновникъ е из-
бѣгалъ.

Битъ селянинъ

Коста Сжботиновъ отъ с.
Караомуръ е билъ жестоко
битъ, когато се връщалъ
отъ Силистра, отъ група
младежи македонци — гар-
дисти отъ Фрашари, безъ
каква да е причина. Сжщи-
тѣ били и единъ турчинъ,
който се оплакалъ на ше-
фа.

Рефератъ

На 12 т. м. г-нъ Матей
Рибаровъ, дългогодишенъ
учителъ и пенсионеръ чете
рефератъ отъ името на
Библиотечната секция на те-
ма „Семейството като фак-
торъ на възпитанието“. Рефе-
рата бѣ отличенъ изнесенъ.
Издаваме по този начинъ
благодарността си на г-нъ
Рибаровъ и му пожелаваме
щастливи старини.

Д. Курдумановъ

Разговоръ между г. г. Руж- ди Арасъ и Кюсеивановъ

Столичнитъ вестници съ-
общаватъ отъ София, че г.
Ружди Арасъ, турския м-ръ
билъ присрещнатъ отъ г.
Кюсеивановъ, българския
м-ръ председател. Двата
държавници имали нѣколко
часовъ разговоръ, за което
не се даватъ никакви по-
дробности.

Споредъ столичнитъ вест-
ници, разговорътъ билъ отъ
много важенъ характеръ.

Каквони предстои презъ новата година

Мисълта за бъдещето всъкога занимава насъ.

Нуждитъ и несполукитъ каквито за своя поминъкъ, ние сме изпитали презъ изтеклото време ни навъзватъ тая мисълъ. А надеждата се дължи на вроденото и непреодолимо влечение у човъка да се стреми все напредъ както въ материално, тъй и въ културно отношение. Въ съчетанието на едното съ другото се крие онова благо, което ще му донесе идната год. Да се надъваме че само по себе ще настъпи по-добро и по-свѣтло бъдеще би било илюзия. Тъй постъпватъ само фаталиститъ и лѣнливъ хора, у които понятието за самонадеяност и трудолюбие е слабо развито и у които всъкога и навъсѣжде се забелязва застоялостъ и назадничавостъ, бедностъ и мизерия. Обче, една наша поговорка казва: Богъ помага, но въ кошара не вкарва. Пъкъ и споредъ св. писание бъдещето и щастие то на човъка зависягъ отъ самия него. Нашия трудъ, нашитъ залѣгания и усилия, нашето умѣние и благодарение, нашето постоянство, произвеждагъ и съответнитъ имъ послѣдствия, отъ които постепенно се слага нашето бъдеще. Значи, който се труди, който работи и залѣга, той намира и срѣдства, които да приложи. Такъвъ човѣкъ има основание да очаква и се надѣва да получи онова, което желае. Ако пъкъ въпрѣки всичко това, той испита нѣкакво крушение или неудача и не се удостои

съ очаквания резултатъ, то причината на това той трѣбва да търси пакъ у себе си, а не другаде, даже и тогава когато въ тая неудача се забележатъ следи отъ миналото, като следствие отъ причина. Грѣшка би било да се мисли другоаче. Обикновено при такива случаи, или при липса на съответственостъ между нашитъ усилия и оня резултатъ какъвто очакваме отъ тѣхъ, защото ние сме наклонни твърде много да очакваме следъ като сме направили твърде малко, или пъкъ вследствие на разпукнатия и необмисленъ животъ въ миналото безогледно сме пражосали всички срѣдства, сме разслабили моралната си мощъ и сме изгубили довѣрието на другитъ. Но нека не забравяме, че нашето бъдеще и щастие, до известна степенъ зависи отъ благоусърдието и благожеланието на нашето общество, наречено още българско народностно малцинство. Затова нека искрено и съ пълно съзнание на своя дългъ, да заработимъ всички за него и то за насъ.

Силистра

Свещ. Козма Ив. Георгиевъ

По шосето И. Г. Дука (Касъмъ) —

Базарджикъ, на 26 дек. 1935 г. сж намѣрени 4 звезака (кочленица). Стопанинътъ имъ да се яви при Юрданъ Димитровъ отъ с. Перифакъ и да си ги вземе.

Цифри изъ българската статистика

Грамотнитъ лица въ България възлизатъ на 2.622.093 души, т. е. около половината отъ цѣлото население.

*

Въ България има около 325 оженени мъже, които сж 20 години по-възрастни отъ женитъ си. Оженени жени, които да сж 20 години по-стари отъ мъжетъ си, сж само 6.

*

Въ българскитъ затвори има 120 души арестанти, които сж надъ 70 годишна възраст.

*

Презъ 1930 г. единъ волъ е струвалъ срѣдно 4015 лв. Сега струва около 1900 лв. Една крава е струвала срѣдно 3200 лв. Сега струва 1600 лв. Надницата за обикновенъ работникъ е била срѣдно 54 лв. 61 ст. Сега 36 лв.

в-къ „Миръ“

Балканската стопанска конференция

На 17 т. м. въ Букурещъ се откри, съ подбаващи тържества, третата конференция на стопанския комитетъ на Балканското съглашение.

Въпроситъ, поставени на дневенъ редъ, сж свързани съ стопанското сближение на държавитъ отъ Балканския полуостровъ, предимно за търговския обмѣнъ, транспорта и туризма.

България не е представена въ конференцията, тъй като тя не е въ Балканското съглашение. Полагатъ се твърде голѣми усилия за нейното привличане, тъй като безъ нея не може да има общо единство въ балканскитъ работи.

Благодарност

Четвърта година подредъ, какъ женското благотворително д-ство „Добродетелка“ отъ гр. Силистра издържа безплатната ученическа трапезария, като броя на ученицитъ ежегодно се увеличава. Този година се хранятъ 55 деца, предимно отъ българското основно училище, (41 деца) а останалитъ отъ долнитъ класове на българскитъ девическа и мъжка гимназии. Благодарение на усилията, които се правятъ отъ страна на членкитъ да се запази незасисимостта на дружеството, да се постави дружествената дейностъ по възможностъ въ хармония съ тази на другитъ културни начинания, съчувствието и съдействието, чувствително се усилватъ.

Понеже ресурситъ на дружеството сж на изчерпване, организираха се комитетъ за събиране на хранителни продукти за безплатната ученическа трапезария.

Дружеството е щастливо да констатира готовността и щедростта, съ която силстренскитъ търговци се отзоваха на тази акция.

Дружеството, отъ името

на беднитъ деца, които държа, изказва благодарности на следните дарители:

Г. г. Василь Ив. Калъ — 5 крини бобъ, Стефанъ Пенковъ — 3 кр. бобъ, Бобевъ — 2 кр. бобъ, кись Капелианъ — 1 бобъ.

За зеленчукови продукти: Дяко Петковъ, Петко П. Топаловъ, Георги Ивановъ, Куцаръ Стоянъ, Петко Петковъ, Филипъ мджиевъ.

За бакалски продукти: Петъръ Чобановъ, Калинеску, Тома Палидистъ, Начо Даневъ, силъ Златаровъ, Г. Димитровъ, Тома Сапунджиевъ, Д. Жековъ, П. Буяновъ, Н. Димитровъ, Н. Свѣтъловъ, Драгневи, Гр. Кевеъ, П. Петковъ, П. Петковъ, Г. Недевъ, Иорданъ Ангеловъ, Бъдиновъ, С. Георги Минчо Цоневъ, Т. Димитровъ, В. Груевъ, Н. Стоянъ, Ив. Дочевъ, Саркисъ беджиянъ, Никола Георгиевъ, П. Атанасовъ, Т. Коловъ.

Чети в-къ Добруджански гласъ

Д-РЪ ХР. Д. ПОПЕСКУ

съобщава на почитаемата си клиентела, че се премѣсти въ собствена сграда на ул. „Принципеле Фердинандъ“ № 64, кино „Сплендидъ“ и при реорганизацията на кабинета си продължава да дава

консултации по вътрешни, пикочо-полови болѣсти, като въ лабораторията му се извършватъ бързи клинически бактериологически изследвания, нужни при своевременно разпознаване на микробнитъ болести, както и при туберкулоза, лошо гърло у децата, венерически и др.

ХР. П. КАПИТАНОВЪ.

П. СТАНЧИНОВЪ — ЧЕРНА ЖИВОТА НА ПОЕТА ЧЕРНА

„Много страдахъ въ живота си. Мизерията си виновенъ въ моята младостъ и ме принуди да платя десеторно, съ влагата на моя духъ, живота който водихъ като единъ осъденъ.“

Да не бѣхъ страдалъ толкова, другъ човѣкъ бихъ билъ днесъ!

Баща ми умрѣлъ безъ да го видя нѣкога, майка ми — горката! — бедна, азъ задълженъ да предавамъ уроци и да уча въ студени непривѣтни стая.

Отъ желѣзо да би билъ, пакъ би проникналъ студа до коститъ.

Охъ, какви мощи и какви горчиви дни!“

П. ЧЕРНА

Направихме една дълга екскурзия — разгледахме страната гдето се е родилъ, спрѣхме се на хората и срѣдата между които е расълъ и порасълъ, проследихме произхода и живота на родителитъ му и неминуемо трѣбваше да дойдемъ до описание на жи-

вота на поета П. Черна.

Сме вече въ действителната материя и никакви отдалечения отъ нея или странични допущения не ще допуснемъ.

Но при все това, дължимъ едно пояснение: трѣбваше, изхождайки отъ самата действителностъ да изтъкнемъ, че П.

Черна, законенъ синъ на родители чисти българи, преселници независимо волята си отъ сърдцето на България, е по кръвъ въ сжщностъ плодъ на български генерации отъ Ямболъ и Шуменъ и че само случайността го прави синъ на Добруджа, една друга случайностъ — смъртта на баща му, го принуждава да остане въ Добруджа и една още по-голяма случайностъ — обстоятелството, че още преди да се роди родителитъ му се запознаватъ, пакъ по една случайностъ, съ семейството на браилския търговецъ Костакъ Николополъ, чинто съпруга — младата и красива рускиня Зинка ги вѣнчава и се смѣта за кръстница на първородния имъ синъ — го изтрѣгва отъ естествения си покровител — братъ на баща му Димитъръ Станчинъ, учителъ въ гр. Варна, както зарѣчалъ на смъртния си одъръ баща му и го отпраща за Браилската

гимназия, подъ покровителството на Костакъ Николополъ и отъ после, по силата на обстоятелствата, въ Букурещкия университетъ.

Ако не сж били тия превратности на съдбата въ живота на П. Черна и ако случайността не бе играла толкова сжщественъ роля не жителския му пѣтъ, П. Черна неминуемо, по силата на нещата, трѣбваше да свърши Варненската мъжка гимназия, отъ тамъ да се прехвърли въ Софийския университетъ, да започне литературната си дейностъ въ София и днесъ да бжде единъ отъ най-виднитъ български писатели, една 54 годишенъ, съ абсолютна чисто българска кръвъ и духъ.

Голѣмия ромънски поетъ и мислителъ П. Черна, щѣне да бжде виденъ български поетъ, мислителъ и ученъ, съ гордостъ щѣне да носи името на баща си — революцио-

нера отъ Дръновски и стиръ и просвѣтителъ Панайотъ Станчинъ и не му пречеше да има за родното му село Черна

Но, приповтаряме, сж е искала другаче, презъ Варна за София, въ е предначертала пѣтъ Браила за Букурещъ.

Така че, пристъпйки къмъ разглеждане живота и творчеството на поета П. Черна, начело трѣбва да се отнесе всѣкаво съмнение, че той ма примѣсъ въ кръвта, нѣкой отъ родителитъ му ромънски, руски или какъ и да биятъ другъ произходъ освенъ абсолютно чисто български; трѣбва да се и предъ видъ, че П. Черна е родилъ, расълъ и порасълъ въ срѣдата и въ духа на българскитъ и западни добруджански българи, което

НА МАЛЦИНСТВАТА

МАЛЦИНСТВАТА ВЪ НЕМИЛОСТЪ

тъ договори следъ гарантираха на малцин- сестъ човъшки жи- во годе политиче- ско. Никой държа- ва тия задъл- жения — частъ отъ трети не поми- си напаятъ до- трудъ. По тоя на- чина около 18 — тона неорганизира- ствае което и не- народностни мал- въ Европа.

изираниятъ мал- отъ Европа, как- въ Чехослова- шия, Литва, Пол- тания и всички малцинства отъ шитъ европейски, сумъха на вре- а сложатъ основи ва почва. Като та- сж и фаворититъ нитъ договори. Ос- та частъ отъ мал- ата, особено ония анскиятъ държа- ачаха въкъ отъ въ- покровителство. Тъ сати изъ различъ естени политиче- ртии, няматъ ни добре организи- нституции, няматъ ически народностни ации, нито пъкъ овъ или стопанско- ически институтъ. атъ се въ полже-

нието на корабъ въ бурно море безъ кормило. Като така, тѣ въ последно вре- ме сж изложени на голъ- ма опасностъ и сж изпад- нали въ немилостъ.

Въ Европа, днесъ се подгот- вя унищожението на народ- ностнитъ малцинства, по какъвто и да било начинъ. Ударитъ следватъ единъ следъ другъ и сж тежки и непоносими за слабитъ — неорганизиранитъ.

Спасението на слабитъ, неорганизиран и непризна- ти отъ държавитъ мал- цинства, може да дойде само въ едно евентуално тѣхно съумъние въ орга- низиране на общъ блокъ на всички малцинства и благоволенieto на органи- зиранитъ народностни мал- цинства за обща работа. Ако евентуално и тоя на- чинъ на отбрана бжде про- пуснатъ, едва ли оставатъ нѣкакви легални пътища за спасение на малцин- ственния имъ произходъ.

Д-ръ Д. МИЛЕВЪ

— ХИРУРГЪ —

Досегашенъ началникъ на Хирургическото от- дѣление при Варненската Държавна Болница
СЕ УСТАНОВИ НА ЧАСТНА ПРАКТИКА ВЪ гр. ВАРНА
ПРИЕМА И ОПЕРИРА ВОЪКИДНЕВНО
ул. „Съборна“ № 22 — Варна

Концерта на Бълг. мжжка гимназия отъ Базарджикъ

На 18 т. м. сжбота уче- ницитъ отъ българската ча- стна мжжка гимназия отъ града ни, подъ ръководство- то на учителя г-нъ В. Ве- личковъ дадоха въ салона на Модерния театъръ кон- цертъ отъ инструментална музика.

Нека изповѣдаме: отидох- ме на тая нова продукция на нашия най-висшъ школ- ски институтъ съ убежде- нието, че ще скучаеъ, но излъзохме съ гореща при- знателностъ къмъ младитъ изпълнители и тѣхния ди- ригентъ, които бѣха винов- ници за една хубава вечеръ на художествени усети.

Както струния оркестъръ [особено изпълнението на „Севилския бръснаринъ“ отъ Росини] така и духовата музика, представляваща тро- гателна гледка съ малкитъ първо и второкласници, от- белязаха поразителенъ на- предѣкъ въ сравнение съ миналото.

Соловитъ номера: учени- цитъ Байчевъ (на пиано) и Ив. В. Станевъ (цигулка) напълно заслужено събраха въдохновенитъ одобрения на слушателитъ.

Образцовия редъ въ са- лона — пакъ за пръвъ пжгъ! — осигуриха спокойното предразполагане къмъ съ- зерцание.

Ще имаме електрическо освѣтление

Едни отъ първитъ и най- разисквани съвети отъ бивши и настоящи общин- ски въпроси, а сжщевреме- нно представляващи голѣмъ интересъ за гражданството, сж биле: водата и освѣтле- нието. Не малко общински избори държатъ своя ус- пѣхъ на тия въпроси, кои- то сж служили тѣй ефи- касно за изборна пропаган- да.

Днесъ вече е одобренъ търгътъ за електрификация- та на града ни. Като има- ме предъ видъ положенитъ усилия и старания отъ стра-

на на настоящитъ общин- ски управници за разхуба- вянето и модернизиране- то на града, склонни сме вече да вѣрваме, че дей- ствително ще имаме освѣт- ление.

Търгътъ за електрифи- кацията на града е приетъ отъ д-ство „Енергия“, кое- то ще използва това пред- приятие 35 год.

Търгътъ остава да се у- твърди отъ Техническата комисия, следъ което вед- нага ще се пристъпи къмъ работа.

Германцитъ говорятъ

„Или колониитъ, или бомбата ще избухне“

Цѣлиятъ печатъ се зани- мава съ речта на Гьобелсъ, гарманскиятъ м-ръ на про- пагандата, изнесена предъ 20.000 души въ Берлинъ.

— „Не е право — възклик- налъ г. Гьобелсъ — да жи- веемъ въ една бедна държава, когато всички други държави плуватъ въ изобилие: Тѣ, дру- гитъ, няматъ нужда о т ъ колонитъ, които ни ги отне- ха. Желаетъ да бждемъ не- утрални, но трѣбва да се разбере, че единъ народъ, как- то и италианскиятъ, трѣбва да живее. Опасно е за цѣлия святъ да не се даде право на едно подобно искане, защото въ противенъ случай, бомбата ще избухне“.

Възпроизвеждайки горно- то, пресата обстойно комен- тира положението въ цен- трална Европа, като изтък-

ва на първо мѣсто, че ита- ло-абисинската война е от- клонила вниманието на ди- пломацията отъ европейски- скитъ голѣми работи, „ксо- то днесъ за днесъ се на- мирали въ едно крайно де- ликатно положение, готови да изненадатъ свѣта всѣки часъ“.

Внимание Зеленчукова
— градина въ се- ло Каралий 8 декара оста- нала отъ покойния Йонко Янковъ Ювата, нѣма право никой да работи или про- дава, понеже има законни наследници.

Сведения при
Ст. Заверджиевъ
— Базарджикъ —

бацинитъ си и род- зия, и не само че не мѣтъ отъ рода си, а нѣкъ, се гордѣятъ, че сж ни.

Черна не е билъ изгу- рено унорка нито за койното си българско- тво, нито за съседа- си българи отъ с. Чер- но за добруджанскитъ нѣкъ или нѣкъ за бъл- гината.

но е, че той се е обра- зилъ и проявилъ като ра- бѣ въ ромънската кул- въ гимназията и въ тѣ си университетски и, че е разбираалъ стра- на на ромънския народъ, които въ творчеството особено отзивчивъ, по- малко вѣрно е, че следъ рече, той години полъ е вкисналъ не посредс- а направо отъ богатата а култура въ пейнитъ а проучителни центрове — уни-

верситетитъ Хайделбергъ, Бер- линъ и Лайпцигъ, гдето ефор- миралъ своето зрѣло фило- софско мировъзрение, но не безконтролно, механически, а чрезъ сложния процесъ на асимилиране и самоотглаго- ление.

И като резултатъ на упо- рити фило-со-ф-е-к-и проучавания, и и ж д а м е нѣтъ избранъ отъ една будна и строга съвестъ — схола- стичнитъ и модни философски разбирания прено блъсани отъ романтицитъ и нѣмскитъ му професоръ, сжасеъ не му поававатъ да прѣвърне хри- стиянското мировъзрение на своя човѣчески отъ Витле- емъ, прочуено презъ при- змата на гениалния старецъ отъ Йена-Поляна.

П. Черна е обичалъ ближ- ния си, човѣцитъ, човѣчество- то като самия себе си, чрезъ добротата е мислѣлъ, че могатъ да се разрешатъ всички про-

тизоречия и вѣрвалъ, че „въ безграничната любовъ е грани- цата на скръбта, болжитъ и страданията“.

Неговия непоколебимъ оп- тимизмъ, постоянна доброта и обичъ къмъ хората не е било случайно проявление на характера му, а плодъ на съз- нателно философско разбира- ние на смисъла на живота.

П. Черна не мразелъ нико- го, обичалъ всички. Въпрѣки всички горчелини въ живота, въпрѣки страшната мизерия, която му е била нераздѣлна спътница, въпрѣки всички унижения, които е преживѣлъ, той упорито се вѣрвалъ въ доброто, мислѣлъ, предсказ- валъ и подготвялъ едно по- честито бждеие за всички ближни, за човѣчеството.

Той е готовъ за жертва за да подготви единъ по-добъръ животъ, даже за иднитъ поколе- ния, за „тѣзи, които ги нѣма

оше и при все това ги обича- ме“.

— „О, божеество! Въ надежда за чудото, кой знае Колько пакти на кръста ще да умре Исусъ! Какво е една болка и що значи една сълза, Когато младата надежда къмъ борба те зове? И какво е да паднешъ, когато живота не го губишъ напраздно, Когато нашиятъ нѣкъ сж камъни за алтарь, —

Когато всѣки единъ знае, Че градимъ единъ святъ, който ще приематъ въ даръ, Тезъ, които ги нѣма още и при все това обичаме?“.

Вследствие на човѣколюби- вѣтъ му идеи, мнозина сж го мислили за социалностъ, кога- то въ сжщностъ той е билъ у- манитарностъ, и: рменъ въ хри- стиянското мировъзрение на Толстой.

Ихождайки отъ тия разби- рания, въ национално отноше- ние той е билъ толковъ бъл- гаринъ, колкото и ромънецъ, русинъ или гермънецъ, а въ социално отношение заставай- ки решително къмъ страната на униженитъ и оскърбенитъ, въ сжщото време се е издѣ- галъ надъ класото тесно-

Обръщайки се къмъ мира, той се провиква:

грядие, ратувайки за общочо- вѣшко братство, миръ и любовъ. Въ своя душевенъ покой, обществени разбирания и све- тогледъ П. Черна е билъ, под- чертаваме — единъ истински уманитарностъ съ християнска подкладка.

Започвайки описание на жи- вотаму и разглеждане на ли- тературното му творчество, всичкитъ следващи редове следва да преминатъ и да се пречупятъ презъ призмата на уманитаризма, тѣй както е билъ усвоенъ, проповѣдаванъ и при- лаганъ отъ самия П. Черна.

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ

31

Цѣли батареи отъ оржидия, муниции и припаси били изоставени изъ окопитѣ отъ рускитѣ войски.

Обсаждането на Силистра отъ 1828 г. се счита въ историята на рускитѣ войни, като воененъ срамъ за рускитѣ генерали отъ него време.

Въ отбраната на Силистра се отличилъ тогавашния управител на града Ахмедъ паша, който разполагалъ само съ 4000 д. войници, но благодарение на своята храбростъ и хладнокръвие, той съ успѣхъ отблъсквалъ нападенията на рускитѣ войски до края.

За да се реванширатъ руситѣ още на другата година предприели новъ походъ срещу Силистра.

Презъ м. май 1829 г. на югъ отъ Силистра билъ построенъ мостъ върху Дунавъ, по който минали рускитѣ войски. Този пътъ руската войска, по предварително начертанъ и добре обмисленъ планъ е действувала съ забележително умѣние и бърза тактика. Следъ единъ голѣмъ завой откъмъ Кузгунъ и следъ 9 дена само, на 17 май с. г. рускитѣ войски се явили предъ откритата южна страна на Силистра.

Крепостъта била атакувана съ голѣма бързина отъ дветѣ страни по суша и по вода, следъ като били построени въ това време и два моста за преминаването на Дунавъ, при Олтеница и при Каларашъ.

За да пресекатъ връзката на Русчукъ съ Силистра, руситѣ поставили батареи при устията на р. р. Аржешъ и Ботъ. Четири нападения на турския флотъ били отблъснати. Турската пѣхота имала отчасти повече успѣхъ съ завземането на единъ малкъ островъ, далечъ половинъ мила отъ Силистра. Малка частъ суша била заета и на лѣвия брѣгъ срещу самата крепостъ.

На 17 май 1829 г. генералъ Дибичъ пристигналъ отъ Черна Вода, поелъ главната команда на рускитѣ войски и напредналъ срещу крепостъта въ три колони.

Турцитѣ се окопали много бързо и ефикасно въ окопитѣ, оставени отъ руси-

тѣ отъ есенъта на 1828 г.

Следъ едно наистина героическо съпротивление турцитѣ отстъпили съ голѣми жертви отъ окопитѣ и се затворили въ крепостъта.

Обсадата на самата крепостъ започнала на 20 май 1829 г. презъ нощъта, едновременно и откъмъ Дунавъ и откъмъ сушата.

Следъ редица смѣли атаки и сражения и следъ много жертви дадени и отъ дветѣ страни, най-после следъ 44 дена отчаяна съпротива, на 29 юний 1829 г. въ 9 ч. вечеръта, пратеницитѣ на Мехмедъ паша подписали протокола за предаване на крепостъта. А договора за миръ е билъ подписанъ на 2 септемврий 1829 г. въ гр. Одринъ, който е известенъ въ историята подъ името „Одринския миръ“. На втория денъ 17.000 турски войници били обезоружени, а като военни трофеи, руситѣ взели 238 оржидия отъ крепостъта 45 други по-малки оржидия и 40 знамена, а турцитѣ се задължили да заплатятъ на руситѣ като военни контрибуции — обезщетения 11 и половина милиона турски желтици.

ВЪСТЪ

— Миналата седмица, по известни важни причини, в-къ „Добруджански гласъ“ не излезе въ четвъртъкъ и въ събота, както обикновено. Отъ днесъ „Добруджански гласъ“ ще почне да излиза редовно и по възможностъ четвъртъкъ и събота въ 6 страници.

— Научаваме отъ положително мѣсто, че г. Гр. Гафенко си е подалъ оставката като председател на калиакренската окръжна организация на национал-цѣранистката партия.

Понастоящемъ, обаче, г. Гафенку е корегиралъ това си решение и е наклоненъ наново да заеме поста си. Въ такъвъ случай той ще посети града ни.

— Г-нъ Цонко Пенковъ, лидера на мѣстната национал-цѣранистка организация, вчера бѣше по обиколка изъ нашитѣ села.

— Приятно ни е да съобщимъ, че нашия младъ съгражданинъ г-нъ Людмилъ Цанъ Господиновъ е завършилъ наукитѣ си, вземайки доктората по медицината.

Пожелаваме плодотворна работа и добри успѣхи на младия обещаващъ лекаръ, радвайки се, че въ редоветѣ на нашата интелигенция идва още една сила.

— Въпросътъ съ поскъпването на хлѣба е на дневенъ редъ. Загрижието между гражданството е твърде голѣмо, особено, като се има предъ видъ, че въ другитѣ градове, това поскъпване е посрещнато съ масови протести отъ страна на гражданството.

У насъ, съ увеличение цената на хлѣба и качеството му се влошава.

— По инициативата на г. Ненчо Касабовъ, касиеръ на Б. К. О. отъ града ни, се създава въ Базарджикъ голѣма българска библиотека, която ще се помещава въ голѣмата зала на новопостроеното здание отъ ул. „Пр. Фердинандъ“.

За тая целъ г. Касабовъ горещо апелира къмъ всички граждани да отдѣлятъ отъ своитѣ книги за създаване на това хубаво и общополезно дѣло.

Книгитѣ да се внасятъ въ магазина на Ненчо Касабовъ.

Ние се присъединяваме отъ все сърдце къмъ това похвално дѣло и горещо поздравяваме инициатора му.

— На 13 януарий т. г. бѣше насрочено предъ Калиакренския окръженъ съдъ углавното дѣло, заведено отъ мѣстния Паркетъ противъ Димитру Патрашку и Сава Бузеску, живущи въ с. Чамурли, базарджишко, колонисти по професия, които сж канели най-учтиво селянитѣ отъ с. Чамурлий и отъ околнитѣ села да се изселятъ въ България, оставяйки имъ имотитѣ си, тъй като въ противенъ

случай, заявявали тѣ, щѣ и да се видятъ принудени да повторятъ конашката епопея!..

По процедурални причини дѣлото се отложи за 30 мартъ т. г.

— Дирекциитѣ на Българскитѣ училища отъ гр. Каварна, благодарятъ най-сърдечно на господинъ Матей Ст. Табаковъ за подарената отъ него сума отъ 1000 лей за беднитѣ ученички и ученици при горепоменатитѣ училища.

Отъ дирекциитѣ

— „Добруджанско стопанство“ — списание за земедѣлскитѣ култури, година 2-ра, книжка 3, излизе отъ печатъ съ следното богато съдържание: Сѣйте повече пролѣтно жито; Дѣл бока оранъ презъ зимата, отъ инж. агр. Р. Жековъ; Торене на пшеницата, отъ инж. агр. М. Н. Минчевъ; Грижи около овошнитѣ дръвчета, отъ инж.-агр. Г. Ангеловъ; Новото измѣнение и допълнение на чл. 18 относно покунко - продажбитѣ на земитѣ въ Южна Добруджа, отъ Хр. П. Капитановъ, много други статии и вѣсти.

ПОКА

Настоятелството библиотечната секция на Българското Обществено-просвѣтено общество въ гр. Силистра кани чл-тѣ на секцията на годишно събрание да дѣля 19 януарий 1936 г. 10 часа сутринъта, когато се състои въ помещението на Читалището, при ния дневенъ редъ: четъ на настоятелството изтеклата 1935 год. отчетъ на контролната сия. 3. Удобрение бюджетъ за 1936 год. 4. Изборъ на управително тѣло, ши за настоятелство, ши за техническа комитетъ за контролна сия.

Въ годишното събрание участвуватъ само изпратитѣ къмъ секцията членове на които е внесенъ при входа на читалището и библиотеката. Входнитѣ (избирателни) карти могатъ да се получатъ ежедневно отъ библиотекаря г-нъ Дим. Вичевъ, лично и срещу писъ.

При липса на кворумъ събрание се отлага за следующата недѣля 26 януарий 1936 г. при същия дневенъ редъ, частъ и сто, безъ да се издава покана и ще се състои независимо отъ броятъ присъствающитѣ членове.

Гр. Силист. 10 януарий 1936 г.
Отъ настоятелството

Sindicatul Agricol al jud. Caliacra

CONVOCARE

Conform art. 26 din statul Sindicatelor Agricole hotarârea Consiliului de Administrație din 29 Decembrie 1935, toți membrii ai Sindicatului Agricol Caliacra convocati la adunarea generala anuala, care va avea loc în ziua de 16 Februarie 1936 orele 10 dimineata la sediul Sindicatului, str. „Alex. Ion Cuza № 10.“

La ordinea de zi sunt urmatoarele chestiuni:

- 1) Citirea și aprobarea raportului consiliului de administratie de activitatea sa în cursul anului 1935, cum aprobarea gestiunea pe acest an, descarcând consiliul de raspundere.

- 2) Alegerea a trei membri în consiliul de administratie în locul celor eșiti la sort, precum alegerea comitet de trei membri ca cenzori și trei suplianti.

- 3) Votarea bugetului pe anul 1936.

- 4) Diferite propuneri.

Intrucât aceasta adunare este de o mare importanta, toti membri Sindicatului Agricol sunt rugati să participe personal sau prin procurator.

Daca în ziua de mai sus nu se vor prezenta marul de membri cerut de lege și statute, atunci adunarea va avea loc duminica urmatoare adica la 23 februarie 1936. în acelaș local la aceeaș ora cu orișicum va fi numărul membrilor prezenti.

Bazargi 12 Ianuarie 1936

CONSILIUL de ADMINISTRATIE

Неврадоль д-ръ Бончевъ (Nevradol d-r Boncev)

е най-доброто и напълно сигурно средство противъ всички видове болки, невралгия, зъбна болъ, настинка, грипъ, ревматизъмъ, безсъние и пр.

За проданъ въ всички аптеки и дрогерии, въ червени оригинални кутийки — по 8 леи

Tipografia „IZVOR“ — Bazargic

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ